

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Llum per a il·luminar les nacions

Dijous vinent, 2 de febrer, celebrarem la festa de la Presentació del Senyor al Temple, quaranta dies després de Nadal. La Llei de Moisès establí que després de néixer un fill baró primogènit, el nen havia de ser circumcidat el dia vuitè i quaranta dies després del naixement s'havia d'ofrir un sacrifici de purificació, un anyell com holocaust i un colomí o una tórtora com a sacrifici expiatori. Els pobres només havien d'ofrir dues tórtoraes o dos colomins. Així varen complir-ho Maria i Josep i li posaren el nom de Jesús.

Un cop acomplert aquest acte de culte, es produeix una escena d'una gran força profètica. Es presenta l'ancià profeta Simeó, un home just i pietós que espera el consol d'Israel, que espera el Messies i sent que la seva existència ha arribat a la culminació; per això li diu a l'Altíssim que pot deixar-lo anar en pau al més enllà. Pren el Nen Jesús en els seus braços i beneeix Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li ho havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble» (Lc 2,29-32). Un himne preciós en el que es fan dues afirmacions fonamentals. En primer lloc, Jesús és «llum que es reveli a les nacions». És la llum que portarà la salvació de Déu a tots els confins de la terra, la seva missió inclou la universalitat de la salvació. I és també «glòria d'Israel, el vostre poble», que en ell rep el consol, la fortalesa, i la salvació.

L'ancià Simeó, després d'haver lloat Déu, dirigeix una paraula profètica a Maria i li anuncia que aquest nen «serà com un signe de contradicció» i que a ella una espa-

sa li traspasarà l'ànima. Com ho assenyalà el teòleg Romano Guardini: «Jesús no sols és el portador d'un missatge que exigeix una decisió, sinó que és Ell mateix el qui provoca la decisió, una decisió imposada a tot home, que penetra totes les vinculacions terrenals i que no hi ha cap poder que la pugui contrastar ni aturar. És, en una paraula, la decisió per essència» (*L'essència del cristianisme*, pp. 46-47). Maria serà també Mare Dolorosa, íntimament unida al seu Fill en la seva missió redemptora.

També es troba allà la profetessa Anna, una dona de vuitanta-quatre anys que «mai no es movia del temple, dedicada dia i nit al culte a Déu amb dejunis i oracions» (Lc 2,37). Ella és la imatge de la persona espiritual i piadosa. La seva vida està totalment dedicada a Déu, a buscar la seva voluntat, a descobrir els seus sig-

nes, a escoltar i anunciar la seva paraula. Ella és testimoni privilegiat d'aquell moment de gràcia, reconeix el Messies i anuncia l'esperança de la que ella viu, la salvació de Déu que s'ha fet present.

El proper dijous, 2 de febrer, l'Església celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada amb el lema «Testimonis de l'esperança i la joia». Actualment vivim enmig d'un relativisme ambiental que pot afectar els fonaments de les persones i de les societats. Cal que el nostre testimoni de vida cristiana sigui lluminós, transparència de Crist. Tot agraint la presència i la missió dels membres de la Vida Consagrada a la diòcesi, demanem a Déu per ells i per les seves obres d'apostolat, perquè visquin la seva consagració amb una entrega generosa que il·lumini els homes i dones del nostre temps i els acosti a Crist, llum i salvació de tots els pobles.

ENTREVISTA

Descobrir-se per creure

JOSEP FONT GALLART

Mn. Josep Font, prevere de la diòcesi d'Urgell, és cofundador, amb M. Àngeles de los Ríos, de Novahumanitas (www.novahumanitas.org), una associació sense afany de lucre que proposa una psicopedagogia del creixement de la persona. «Fem el pont entre la psicologia i l'espiritualitat; entre el creixement humà i la santedat evangèlica», assegura. Els dies 4-5 i 11-12 de febrer tindrà lloc a Barcelona la propera sessió de Novahumanitas, amb el títol «Descobreix-te tu mateix».

Per què malgrat els avenços en tots els sentits les persones no són felices?

Em sembla que la raó de les insatisfaccions actuals és la manca de vida interior que sovint tenen les persones. S'està abocat cap a fora i s'ignora el món interior. La felicitat és, per a mi, el fruit que es dona espontàniament quan la persona és el que és. Cal mirar cap a dins per conèixer les pròpies potencialitats i desenvolupar-les.

El subdesenvolupament humà no pot ser conseqüència de la manca de fe que viu la societat?

Són dues realitats que s'interrelacionen. Quan la persona viu superficialment, malgrat que Déu és sempre imprevisible i sorprenent, li és difícil trobar-se amb Ell; quan la persona baixa a la seva interioritat, el més normal és que el trobi. A Novahumanitas constatem molt sovint que quan les persones que diuen que no creuen fan un veritable camí de creixement humà es troben amb Déu. I també trobem persones amb una fe cerebral o rutinària que reviu la seva fe profunda en experimentar que estan fets «a imatge i semblança de Déu».

Què proposeu?

Un treball d'autoconeixement, vivència de les potencialitats personals, cura de les ferides psicològiques i reeducació dels mals funcionaments. Pensem que és a partir del coneixement propi que la persona pot fer un treball de maduració i, com a fruit, ser útil, ser feliç i donar glòria a Déu.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

Conduïts per la seva mà

Acabades les vacances de Nadal, ha recomençat a la parròquia la catequesi que prepara per a la primera comunió. La catequista, una noia universitària de quart de carrera, els demana com han viscut i celebrat el Nadal, la vinguda de Jesús, i els recorda la pregunta que els va deixar oberta en acabar la darrera sessió del trimestre passat: «Què ha suposat aquesta nova vinguda per a tu i quin propòsit et fas per a aquest nou any?» Alguns porten la resposta, fins i tot, escrita. Els infants, uns amb més fluïdesa que d'altres, amb més o menys decisió segons la manera de ser de cadascú, van expressant les seves reflexions. Diu un d'ells: «Jo crec que Jesús em dona exemple i per això intento fer el que em demana. Tot i que de vegades no ho aconsegueixo. Ell sap que m'he esforçat a fer-ho i que la propera vegada ho procuraré fer millor i li estic molt agraït per això. Com va dir el mossèn a la missa del poll, Jesús és llum. Jo vull que m'il·lumini.» Una nena va afegir, decidida: «Per a mi Jesús és el germà de tothom. I també vull saber moltes coses d'Ell i vull seguir el seu camí per ser com Ell. A la missa del gall que vaig anar, el mossèn ens va dir que, quan Jesús es va fer gran,

ens va ensenyar a compartir, ajudar, fer un somriure... i això és el que hem de fer nosaltres.»

Un dels infants que portava escrita la resposta a les preguntes de la catequista va llegir: «Jo he fet una pregària perquè Jesús és una persona en qui puc confiar i amb qui puc parlar, perquè és molt especial: "Jesús, tu ets per a mi com un amic a qui li puc dir tot el que vulgui, com els meus problemes, els secrets, les alegries, també històries... Tu ets un amic especial. Et demano que sàpiga portar alegria, compartir amb els altres, ajudar i respectar, tenir paciència, etc..."» I les intervencions seguiren...

El baptisme ens ha empeltat en Crist, la saba del seu Esperit ens pot convertir en testimonis de Jesús. Hem d'aprendre d'aquests infants i sentir que caminem conduïts per la seva mà, amb la senzillesa dels infants. «T'he cridat amb benivolença, t'he pres per la mà» (Is 42,6). Ell és al nostre costat i, si ens posem a les seves mans, les nostres obres seran també referència de Jesús entre aquells amb qui compartim la vida. Cal deixar-se guiar en el dir i el fer i, sobretot, interiorment, escoltant la seva veu en la intimitat de la pregària.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Testigos de la Buena Noticia, sembradores de fe y esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El papa Francisco invita a los comunicadores sociales, en este año 2017, a contar la historia del mundo y las historias de los hombres y las mujeres según la lógica de la Buena Noticia.

«Nosotros, los cristianos, tenemos una buena noticia. En su Hijo, Dios se ha hecho solidario con cada situación humana y ha revelado que no estamos solos, porque tenemos un Padre que no se olvida de sus hijos.»

«La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús. Con Jesucristo siempre nace y renace la alegría» (EG 1).

«Testigos de la esperanza y la alegría» es el lema de la Jornada Mundial de la

Vida Consagrada, que celebramos el día 2 de febrero. Quien ha encontrado al Señor y lo sigue con fidelidad es un mensajero de la alegría del Espíritu. «La gente de hoy tiene necesidad de que demos testimonio de la misericordia, de la ternura del Señor, que enardece el corazón, despierta la esperanza y atrae hacia el bien. ¡La alegría de llevar la consolación de Dios!», decía Francisco a seminaristas, novicios y novicias en 2013.

Y más recientemente, el año pasado, añadía: «No nos dejemos robar la alegría, cuidémosla y ayudémosla a crecer. Hagámoslo con la misma fidelidad paternal de san José y de la mano de María, la Madre de la ternura.»

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / SI 30 / Mc 5,1-20]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema. Santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillet i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dijous [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candelera (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)... Sant Corneli, bisbe.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll. Sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ † Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Sant Àgata o Àgueda, verge i màrtir siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, verge i màrtir, patrona de Calaf.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia

Lectura de la profecia de Sofonias

(So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor.

Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgirarà els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Escriptura, «si algú es gloria, s'haurà de gloriar del Senyor».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 5,1-12a)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren.

Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els comparirà.

»Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

Lectura de la profecia de Sofonias

(So 2,3;3,12-13)

Buscad al Señor los humildes de la tierra, los que practican su derecho, buscad la justicia, buscad la humildad, quizá podáis resguardaros el día de la ira del Señor.

Dejaré en ti un resto, un pueblo humilde y pobre que buscará refugio en el nombre del Señor. El resto de Israel no hará más el mal, no mentirá ni habrá engaño en su boca. Pastarán y descansarán, y no habrá quien los inquiete.

Salmo responsorial (145)

R. *Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos: No hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; sino que lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar lo poderoso. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta, para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

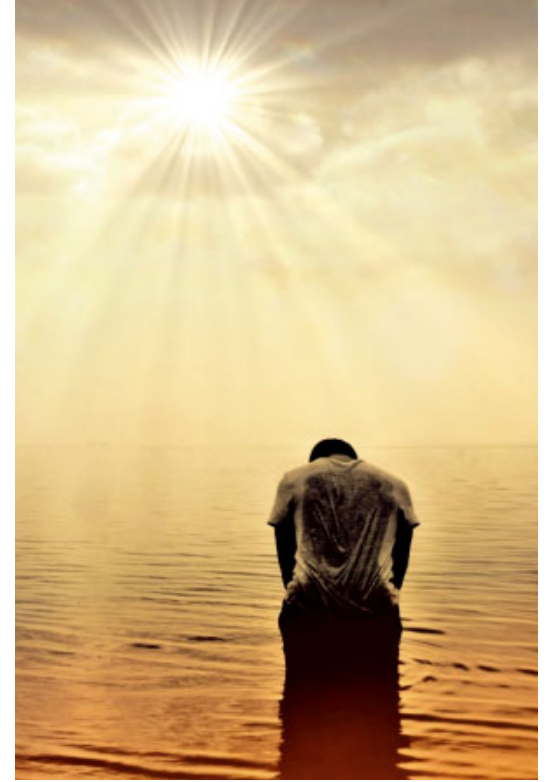
A él se debe que vosotros estéis en Cristo Jesús, el cual se ha hecho para nosotros sabiduría de parte de Dios, justicia, santificación y redención. Y así —como está escrito—: «el que se glorie, que se glorie en el Señor».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12a)

(Mt 5,1-12a)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió al monte, se sentó y se acercaron sus discípulos; y, abriendo su boca, les enseñaba diciendo: «Bienaventurados los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados los mansos, porque ellos heredarán la tierra. Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados. Bienaventurados los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios. Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Bienaventurados vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Alegraos y regocijaos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»

Déu està de part vostra

Jesús s'adreçava a una multitud de malalts de tota mena: endimoniats, epilèptics i paralítics, coixos i cecs, i els guaria. I així anunciava el regne de Déu.

A aquesta colla de gent Jesús els diu: Benaurats els pobres i els qui ploren, els afamats i asedegats, i els perseguits... Sou la nineta dels ulls del Pare Déu.

En els profetes, els pobres eren els humils i senzills, que no cometien injustícies ni menteixen. I per això es fan malveure pels injustos i pels mentiders. Com que són tan manyacs, són víctimes de l'opressió o del menyspreu. I com que no tenen on ni en qui repenjar-se, es refugien en el Senyor, que fa justícia als oprimits, dóna pa als qui tenen fam i deslliura els presos. Jesús els proclama benaurats perquè Déu no és neutral. Pren decididament i descaradament partit pels pobres i pels marginats.

Déu, que és Pare de tots, no pot suportar que mentre uns pocs s'aixequen tips de taula, una bona part dels seus fills no tinguin ni un rosegó de pa per portar a la boca ni quatre parracs per fer-se'n un vestit.

Però Déu no actua directament. Compta amb persones compassives i solidàries, apassionades per la veritat i la justícia, d'un cor net, generós i lliure d'ambició i de dolenteria, que posaran allò que saben, tenen i poden a favor dels qui ni poden, ni tenen, ni saben. Ells són la mà drete del Pare, que a través d'ells dóna pa als famolencs, eixuga les llàgrimes dels qui ploren i retorna l'esperança als qui l'han perduda. I malgrat tot són malvistos justament perquè són bons. Jesús els proclama benaurats. Estan en la línia de Jesús, dels apòstols i dels profetes.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 28, a les 12 h. Benedicció dels nous locals de Càritas a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.

Aquest diumenge 29, a les 17 h. Trobada diocesana de la Vida Consagrada, al Centre Borja a Sant Cugat del Vallès.

Dimarts 31 i dimecres 1 de febrer. Reunió amb els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dijous 2 de febrer, a les 20 h. Missa de la Presentació del Senyor amb participació de religiosos i religioses, a la Catedral.

Diumenge 5 de febrer, a les 12.15 h. Missa i benedicció dels nous locals de Càritas a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues.

Notícies

L'empresa Salerm se suma al programa Empreses amb Cor de Càritas. El

dia 4 de gener, Mons. Saiz Meneses va visitar l'empresa de cosmètics Salerm a Lliçà de Vall, que ha fet donació a Càritas Diocesana de 7.041 litres de xampú per a ser distribuïts a les persones amb pocs recursos d'entre les 25.000 famílies que atén l'entitat en els territoris del Vallès Occidental i Oriental. L'empresa Salerm se suma així al programa d'Empreses amb Cor i ha signat un conveni de col·laboració amb Càritas Diocesana.

Trasllat de les restes de religiosos claretians des de Sabadell a Vic. El dimecres 11 de gener, les restes dels religiosos claretians de la comunitat de Sabadell, morts en la persecució religiosa l'any 1936, foren exhumades de la seva sepultura a l'església de l'Immaculat Cor de Maria de Sabadell i traslladades al santuari de Sant Antoni Ma-

ria Claret de Vic, per a ser dipositades amb d'altres a prop del sepulcre de Sant Antoni Maria Claret. Presidí l'acte com a jutge delegat Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar i vicari general. Hi assistí el provincial dels Claretians, P. Ricard Costa-Jussà Bordas

CMF. Es tracta de les restes del P. Mateu Casals Mas CMF, del P. Josep Reixach Reguer CMF i del Gmà. Josep Cardona Dalmases CMF, que tenen molt avançat el procés de beatificació.

Agenda

COF Mare de Déu de la Salut. El Centre d'Orientació Familiar Mare de Déu de la Salut de la Delegació de Pastoral Familiar del Bisbat de Terrassa ofereix

des d'aquest gener 5 punts d'escolta i acompanyament:

- **Granollers.** Parròquia de Sant Antoni de Pàdua i Mare de Déu de Montserrat (Pl. Jacint Verdaguer, 7). Dilluns de 18 a 19.30 h. Tel. 628 887 754.
- **Mollet.** Parròquia de Sant Vicenç (c/ Església, 1). Dimarts de 10 a 13 h. Tel. 935 930 069.
- **Sabadell.** Edifici Càritas Diocesana (c/ Duran i Sors, 11). Dimarts i dijous de 17 a 19 h. Tel. 699 075 931.
- **Terrassa.** Edifici del Bisbat (c/ Vinyals, 47-49). Dimecres i dijous d'11 a 13 h. Tel. 937 337 120.
- **Valldoreix (Sant Cugat).** Parròquia de Sant Cebrià (c/ Església, s/n). Dissabte d'11 a 13 h. Tel. 936 740 569.

Adreça de la Delegació de Pastoral Familiar (c/ Vinyals 47-49, Terrassa). Tel. 661 868 815. delegaciofamilia@bisbatdeterrassa.org - projecteraquelterra@gmail.com - www.cof.bisbatdeterrassa.org

Pastoral del Sord de Barcelona. Missa Dominical en llengua de signes: Dissabtes i vigílies a les 18.30 h. A la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68). Retransmesa en directe gràcies a l'equip de www.nazaret.tv; Informació: Mn. Xavier Pagès Castañer, tel. 619 672 691, c/e: pastoralsord@arqbcn.org

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Luz para alumbrar a las naciones

El próximo jueves, 2 de febrero, celebraremos la fiesta de la Presentación del Señor en el Templo, 40 días después de la Navidad. La Ley de Moisés establecía que después de nacer un varón primogénito, el octavo día el niño había de ser circuncidado, y a los 40 días se debía ofrecer un sacrificio de purificación, un cordero como holocausto y un pichón o una tórtola como sacrificio expiatorio. Los pobres sólo tenían que ofrecer dos tórtolas o dos pichones. Así lo cumplieron María y José, y le pusieron por nombre Jesús.

Una vez cumplido este acto cultural, se produce una escena de gran fuerza profética. Se hace presente el anciano profeta Simeón, un hombre justo y piadoso que espera el consuelo de Israel, que espera al Mesías. En aquel momento experimen-

ta la alegría del encuentro con el Mesías y siente que su existencia ha llegado a su culminación; por ello, dice al Altísimo que puede dejarle marchar a la paz del más allá. Toma al Niño Jesús en sus brazos y bendice a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel» (Lc 2,29-32). Un himno precioso en el que se hacen dos afirmaciones fundamentales. En primer lugar, Jesús es «luz para alumbrar a las naciones». Es la luz que llevará la salvación de Dios a todos los confines de la tierra, su misión conlleva la universalidad de la salvación. Él es también «gloria de tu pueblo, Israel», que en él reci-

be el consuelo, la fortaleza y la salvación.

El anciano Simeón, tras haber alabado a Dios, dirige una palabra profética a María y le anuncia que este niño «será como un signo de contradicción», y que a ella una espada le traspasará el alma. Como señaló el teólogo Romano Guardini: «Jesús no es sólo el portador de un mensaje que exige una decisión, sino que es Él mismo quien provoca la decisión, una decisión impuesta a todo hombre, que penetra todas las vinculaciones terrenales y que no hay ningún poder que pueda ni contrastar ni detener. Es, en una palabra, la decisión por esencia» (*La esencia del cristianismo*, pp. 46-47). María será también Madre Dolorosa, íntimamente unida a su Hijo en su misión redentora.

También se encuentra allí la profetisa Ana, una mujer de ochenta y cuatro años que «no se apartaba del templo día y noche, sirviendo a Dios

con ayunos y oraciones» (Lc 2,37). Ella es la imagen de la persona espiritual y piadosa. Su vida está dedicada en totalidad a Dios, a buscar su voluntad, a descubrir sus signos, a escuchar y anunciar su palabra. Ella es testigo privilegiado de aquel momento de gracia, reconoce al Mesías y anuncia la esperanza de la que ella vive, la salvación de Dios que se ha hecho presente.

El próximo jueves, 2 de febrero, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada con el lema «Testigos de la esperanza y la alegría». Actualmente vivimos en medio de un relativismo ambiental que puede afectar a los fundamentos de las personas y las sociedades. Es preciso que nuestro testimonio de vida cristiana sea luminoso, transparente de Cristo. Agradeciendo la presencia y la labor de los miembros de la Vida Consagrada en la diócesis pedimos a Dios por ellos y por sus obras de apostolado, para que vivan su consagración con una entrega generosa que ilumine a los hombres y mujeres de nuestro tiempo y los acerque a Cristo, luz y salvación de todos los pueblos.